

ระบบการรับรองมาตรฐาน RSPO – ส่วนย่อยใหม่สำหรับการรับรองแบบกลุ่ม

คำอธิบาย:

เนื้อหาในส่วนนี้เป็นข้อกำหนดใหม่ในการรับรองแบบกลุ่มสำหรับผู้ตรวจรับรอง และผู้รับรองระบบของ RSPO เพื่อเพิ่มเติมเข้าไปในการปรับแก้เอกสาร ระบบการรับรองมาตรฐานของ RSPO (เอกสารฉบับสมบูรณ์เกี่ยวกับระบบการรับรองมาตรฐานของ RSPO ที่ผ่านการอนุมัติโดยคณะกรรมการบริหารของ RSPO ในวันที่ 26 มิถุนายน 2550 (อนุมัติโดยคณะกรรมการบริหาร วันที่ 30 สิงหาคม 2554 เกี่ยวกับกระบวนการที่ปรับปรุงสำหรับการเห็นชอบเกณฑ์ทั่วไประดับนานาชาติภายใต้การตีความระดับชาติของประเทศผู้ผลิตขนาดเล็ก (ในภาคผนวก 1A)) แต่เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการปรึกษาหารือสาธารณะสำหรับเอกสารการรับรองแบบกลุ่มของ RSPO ข้อความดังกล่าวมาจากร่างฉบับแรกของเอกสารการรับรองแบบกลุ่ม ซึ่งได้ผ่านการปรึกษาหารือสาธารณะรอบที่หนึ่งมาแล้ว

คณะทำงานด้านเกษตรกรรายย่อยของ RSPO เชิญชวนให้ข้อเสนอแนะ: โดยกรุณาใช้ช่องทางเฉพาะในแบบฟอร์มเพื่อการเสนอแนะ

การรับรองระบบงานและการรับรองมาตรฐาน

ขั้นตอนการรับรองมาตรฐานแบบกลุ่มของ RSPO จะสอดคล้องกับข้อกำหนดกระบวนการรับรองระบบงานและรับรองมาตรฐานที่มีอยู่ ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในระบบการรับรองมาตรฐาน RSPO ปี 2550 และเอกสารปรับปรุงที่มีตามมา อย่างไรก็ตามความแตกต่างสำคัญที่ผู้ตรวจรับรองและผู้รับรองระบบควรพิจารณา ประกอบด้วย:

- ใบรับรองมาตรฐานของ RSPO จะมอบในนามกลุ่ม
- ผู้รับซื้อทะเลลายปาล์มสดซึ่งรับซื้อผลผลิตระหว่างสมาชิกกลุ่มกับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จะต้องได้รับการรับรองภายใต้มาตรฐานห่วงโซ่อุปทานของ RSPO ทั้งโดยอิสระหรือเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างกลุ่มที่ระบบการบริหารอยู่ในการควบคุมของผู้จัดการกลุ่ม และเป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตรฐานห่วงโซ่อุปทานของ RSPO
- กฎในการขอการรับรองบางส่วนไม่สามารถดำเนินการได้กับการรับรองแบบกลุ่ม

การรับรองแบบกลุ่ม

RSPO ใช้ผู้ตรวจรับรองระบบซึ่งเผยแพร่รายชื่อผู้ตรวจรับรองของมาตรฐานของ RSPO บนเว็บไซต์ของแต่ละองค์กรตรวจรับรอง สำหรับข้อมูลของผู้ตรวจรับรองในปัจจุบันของ RSPO สามารถหาได้จากเว็บไซต์ของ RSPO

การรับรองแบบกลุ่มภายใต้มาตรฐาน RSPO ที่สำเร็จนั้น กลุ่มจะต้องประสานงานกับผู้ตรวจรับรองให้มาดำเนินการตรวจรับรอง และผู้ตรวจรับรองได้ทำการตรวจรับรองระบบการจัดการของกลุ่มแล้ว โดยต้องมีตัวแทนสมาชิกกลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในกระบวนการประเมินนี้ด้วยเพื่อตรวจสอบว่าระบบการจัดการมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของ RSPO ในการรับรองมาตรฐานกลุ่ม

ใบรับรองมาตรฐาน RSPO เป็นใบประกาศที่มอบให้กับกลุ่ม โดยมีรายชื่อของผู้ปลูกแต่ละรายแนบท้าย พร้อมด้วยข้อมูลรายบุคคลเกี่ยวกับขนาดของสวน, วันที่เข้าเป็นสมาชิก, วันที่หมดสมาชิกภาพ (หากมี) ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกกลุ่มสามารถรวมกลุ่มขายทะลายปาล์มสดที่ผ่านการรับรองมาตรฐานให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม หรือ สามารถขายเป็น certificates ที่มีปริมาณเท่ากับ CSPO ที่จะสกัดได้จากผลผลิตทะลายปาล์มสด (โดยมีอัตราการผลิตคงที่หรือตามสมมติฐานที่ได้คาดการณ์ไว้) ผ่านระบบการอ้างสิทธิ์ (Book and Claim) ของ RSPO การเปลี่ยนแปลงจำนวนสมาชิกทุกครั้ง สามารถปรับเปลี่ยนจำนวนพื้นที่รวมหรือปริมาณทะลายปาล์มสดรวมได้ในการตรวจติดตามครั้งต่อไป

ใบรับรองมาตรฐาน RSPO

จะมีใบรับรองมาตรฐานหนึ่งใบมอบให้กลุ่ม และหมายเลขใบประกาศหนึ่งหมายเลขที่สมาชิกกลุ่มทุกคนใช้ร่วมกัน โดยสมาชิกแต่ละรายจะมีหมายเลขกำกับเฉพาะต่อท้ายหมายเลขใบรับรองมาตรฐานกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างในการตรวจรับรอง

ผู้ตรวจรับรองจะต้องทำการประเมินความเสี่ยงของสมาชิก ซึ่งจะช่วยให้ผู้ตรวจรับรองประเมินว่าควรมีตัวอย่างจำนวนเท่าไรเพื่อการประเมิน โดยการประเมินความเสี่ยงควรพิจารณาความหลากหลายของสมาชิกกลุ่ม (เช่น ขนาดของพื้นที่, โครงสร้างการจัดการ, ความหลากหลายของภูมิประเทศ, เป็นต้น) และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ (เช่น มีการปลูกทดแทนหรือการขยายพื้นที่ที่มากน้อยเพียงใด, มีสมาชิกใหม่มากแค่ไหน และเพื่อการประเมินภายหลัง ได้เคยมีกรณีทำผิดข้อกำหนดหรือไม่)

นอกจากนี้, การประเมินความเสี่ยงยังควรพิจารณาความเสี่ยงที่อาจเกิดจากศักยภาพในการทำงานของผู้จัดการกลุ่ม (เช่น การเปลี่ยนผู้บริหาร, เจ้าหน้าที่ที่มีการลาออกบ่อย, มีเจ้าหน้าที่ทำงานน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของกลุ่มที่ต้องจัดการ) ยิ่งกลุ่มมีความหลากหลายมากเท่าไร ยิ่งมีปัจจัยความเสี่ยงสำหรับกลุ่มและผู้จัดการกลุ่มมากขึ้น และเมื่อยังมีความเสี่ยงมากยิ่งต้องเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น

กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ คือกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น สภาพพื้นที่และสภาพทางเศรษฐกิจสังคมเหมือนกัน, หรือในพื้นที่ที่ไม่มีการปลูกเพิ่ม หรือ ไม่มีการขยายสวน, ไม่มีสมาชิกใหม่, การตั้งกลุ่มและการเลือกผู้จัดการกลุ่มเป็นไปอย่างมีระบบ, และเพื่อการประเมินต่อเนื่อง ไม่เคยมีกรณีที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง คือ กลุ่มที่มีความแตกต่างกันมาก (เช่น สวนของสมาชิกอยู่ในสภาพภูมิประเทศที่ต่างกันมาก, สมาชิกมีประสบการณ์ในการปลูกปาล์มน้ำมันในระดับที่ต่างกัน, ขนาดสวนของสมาชิกต่างกันมาก, หรือสมาชิกมีสภาพทางเศรษฐกิจสังคมไม่เหมือนกัน ฯลฯ), หรือในสภาพที่มีการปลูกทดแทนและขยายพื้นที่สวนเมื่อเร็ว ๆ นี้, และ/หรือ กำลังมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการของกลุ่ม

กลุ่มที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ กลุ่มที่สมาชิกมีความคล้ายคลึงกันแต่ไม่ทั้งหมด, ไม่มีการปลูกทดแทนหรือการขยายพื้นที่ปลูก แต่จากประวัติการจัดการกลุ่มพบกรณีที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

อาจมีการกำหนด ‘ระดับความเสี่ยง’ เป็น ระดับ 1 – ความเสี่ยงต่ำ, ระดับ 2 – ความเสี่ยงปานกลาง, ระดับ 3 – ความเสี่ยงสูง ส่วนจำนวนตัวอย่างจะใช้สูตรในการกำหนดดังนี้ $(0.8\sqrt{y}) \times (z)$ โดย z คือตัวแปรที่กำหนดขึ้นจากการประเมินความเสี่ยง หากมีความเสี่ยงต่ำจะมีตัวแปร = 1, ความเสี่ยงปานกลาง = 1.2, ความเสี่ยงสูง = 1.4 (ดูตารางที่ 4)

ตารางที่ 4: ตัวอย่างของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนสมาชิกกลุ่มในการประเมินภายใน

จำนวนสมาชิกกลุ่ม = y	ขนาดขั้นต่ำ = $0.8\sqrt{y}$	ระดับ 1 – ความเสี่ยงต่ำ = $(0.8\sqrt{y}) \times (1)$	ระดับ 2 – ความเสี่ยง ปานกลาง = $(0.8\sqrt{y})$ $\times (1.2)$	ระดับ 3 – ความเสี่ยง สูง = $(0.8\sqrt{y}) \times (1.4)$
6	2	2	3	3
14	3	3	4	5
25	4	4	4	6
39	5	5	6	7
56	6	6	7	8
75	7	7	8	10
100	8	8	10	11
500	18	18	21	25
1000	26	26	30	35
2500	40	40	48	56
3600	48	48	58	67

หมายเหตุ: ขนาดกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นตัวเลขจำนวนเต็มเสมอ (เช่น 2.4 จะถูกปัดเศษเป็น 3) การปัดเศษจะดำเนินการในขั้นตอนสุดท้ายของการคำนวณ

ตัวอย่างสถานการณ์:

ตัวอย่างที่ 1

กลุ่มมีสมาชิก 100 ราย:

มีการตั้งกลุ่มมานาน 10 ปี ภายใต้การดูแลของผู้จัดการกลุ่มคนเดิมตลอด และเกษตรกรรายย่อยที่เป็นสมาชิกกลุ่มมีขนาดสวนเท่าๆ กัน และตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกันที่มีภูมิประเทศเป็นที่ราบ ต้นปาล์มน้ำมันมีอายุระหว่าง 6-15 ปี และสมาชิกกลุ่มไม่มีการกู้เงินหรือมีหนี้สิน และมีการถือครองที่ดินที่เป็นที่ดินมรดกทั้งหมด ซึ่งกรณีนี้แสดงถึงสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่ำและมีตัวแปรที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงเพียงแค่ 1 ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างในการประเมินคือ 8 จากจำนวนสมาชิก 100 ราย

ตัวอย่างที่ 2

กลุ่มมีสมาชิก 100 ราย:

มีการตั้งกลุ่มมาประมาณ 10 ปี ภายใต้ผู้จัดการกลุ่มคนเดียว และเกษตรกรรายย่อยที่เป็นสมาชิกกลุ่มมีขนาดสวนเท่าๆ กัน และตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบเดียวกัน สมาชิก 80 รายมีปาล์มน้ำมันอายุประมาณ 6-15 ปี แต่อีก 20 รายเป็นการปลูกทดแทน สมาชิกกลุ่มไม่มีการกู้เงินหรือมีหนี้สิน และการถือครองที่ดินเป็นที่ดินมรดกทั้งหมด ในกรณีนี้ถือว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับสมาชิก 80 รายที่มีปาล์มอายุระหว่าง 6-15 ปี (ดังนั้นปัจจัยความเสี่ยงคือ 1 และขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ 7 รายจากจำนวน 80 ราย) และมีความเสี่ยงสูงสำหรับสมาชิก 20 รายที่มีการปลูกทดแทน (ปัจจัยความเสี่ยงคือ 3 และขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 5 จากจำนวน 20 ราย ที่มีความเสี่ยงสูง)

ตัวอย่างที่ 3

สมาชิกกลุ่มมี 100 ราย:

มีการตั้งกลุ่มมานาน 10 ปี ภายใต้ผู้จัดการกลุ่มคนเดียว และเกษตรกรรายย่อยมีขนาดสวนเท่าๆ กัน และตั้งอยู่ในพื้นที่ราบเดียวกัน สมาชิกกลุ่ม 80 รายมีปาล์มน้ำมันอายุระหว่าง 6-15 ปี และสมาชิกอีก 20 รายเป็นสมาชิกใหม่ สมาชิกไม่มีการกู้เงินหรือไม่มีหนี้สิน และการถือครองที่ดินเป็นที่ดินมรดกทั้งหมด ในจำนวนสมาชิก 80 รายซึ่งมีปาล์มอายุระหว่าง 6-15 ปี มี 40 รายเคยมีประวัติไม่ดำเนินการตามข้อกำหนด ซึ่งในกรณีนี้ 40 รายที่ไม่เคยมีประวัติถือว่ามีความเสี่ยงต่ำ (ปัจจัยความเสี่ยงเท่ากับ 1 และขนาดตัวอย่างเท่ากับ 5 จากจำนวน 40 ราย) และมีความเสี่ยงปานกลางสำหรับสมาชิก 40 รายที่เคยมีประวัติไม่ดำเนินการตามข้อกำหนด ดังนั้นปัจจัยความเสี่ยงคือ 2 และทำให้ขนาดตัวอย่างคือ 6 จากจำนวน 40 ราย, นอกจากนี้มีความเสี่ยงสูงสำหรับสมาชิก 20 รายที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่ม และมีปัจจัยความเสี่ยงเท่ากับ 3 ซึ่งทำให้มีขนาดตัวอย่างเท่ากับ 5 จากจำนวน 20 รายดังกล่าว